

Teaching goals: The student is able to

- understand the notions of propositional logic syntax (language, atomic proposition, proposition, tree of a proposition, subproposition, theory), formally define them and give examples
- understand the notions of model, consequence of a theory, formally define them and give examples
- formalize a given system (word/computational problem, etc.) in propositional logic
- find models of a given theory
- decide whether a given proposition is a consequence of a given theory
- has experience applying (with instructor assistance) the tableau method and resolution method to prove properties of a given system (e.g., to solve a word problem)

IN-CLASS PROBLEMS

Problem 1. Ztratili jsme se v labyrintu a ped námi jsou troje dvee: ervené, modré, a zelené. Víme, e za práv jednmi dvemi je cesta ven, za ostatními je drak. Na dvouech jsou nápisy:

- ervené dvee: “*Cesta ven je za tmíto dvemi.*”
- Modré dvee: “*Cesta ven není za tmíto dvemi.*”
- Zelené dvee: “*Cesta ven není za modrými dvemi.*”

Víme, e alespo jeden z nápis je pravdivý a alespo jeden je livý. Kudy vede cesta ven?

- Zvolte vhodný jazyk (mnoinu prvovýrok) \mathbb{P} .
- Formalizujte vechny znalosti jako teorii T v jazyce \mathbb{P} . (Pozor: Axiomy nejsou nápisy na dvouech, ty nemusí být pravdivé.)
- Najdte vechny modely teorie T .
- Formalizujte tvrzení “Cesta ven je za ervenými/modrými/zelenými dvemi” jako výroky $\varphi_1, \varphi_2, \varphi_3$ nad \mathbb{P} . Je nkterý z tchto výrok dsledkem T ?
- Vyzkouejte si pouití tablo metody: Zkonstruujte tablo z teorie T s polokou $F\varphi_i$ v koeni, budou vechny vtve sporné? (Pokuste se vymyslet správné kroky konstrukce tabla, inspiруйте se píkladem z pednáky.)
- Vyzkouejte si pouití rezoluní metody: Pevete axiomy teorie T , a také výrok $\neg\varphi_i$, do konjunktivní normální formy (CNF). Pokuste se sestojit rezoluní zamítnutí, zakreslete ho ve form rezoluního stromu. (Pozor: Nezapomete znegovat dokazovaný výrok φ_i .)

Solution. (a) Pirozenou volbou je jazyk $\mathbb{P} = \{p_1, p_2, p_3\}$, kde p_i znamená ‘za i -tými dvemi je cesta ven’, kde dvee vezmme v poadí ervené, modré, zelené jako v zadání. (Také bychom mohli pouít ‘za i -tými dvemi je drak’ nebo ‘nápis na i -tých dvouech je pravdivý’. Dleité je, aby zvolený jazyk byl co nejmenší. Máme-li p_i , máme nap. ‘za i -tými dvemi je drak’ vyjádít jako ‘ $\neg p_i$ ’, nepotebujeme dalí prvovýrok. Dále chceme, aby lo vlastnosti ze zadání formalizovat co nejsnáze.)

- Ze zadání chápeme, e ‘je drak’ znamená toté, co ‘není cesta ven’. To, e cesta ven je za práv jednmi dvemi, vyjádíme tak, e ekneme, e je za alespo jednmi dvemi, a pro kadou dvojici dvoué alespo za jednmi není:

$$\alpha_1 = (p_1 \vee p_2 \vee p_3) \wedge (\neg p_1 \vee \neg p_2) \wedge (\neg p_1 \vee \neg p_3) \wedge (\neg p_2 \vee \neg p_3)$$

Nyní k nápisům na dvouech, nejprve formalizujeme jejich význam:

- ervené dvee: “ p_1 ”

- Modré dvee: “ $\neg p_2$ ”
- Zelené dvee: “ $\neg p_2$ ”

Alespo jeden z tchto nápis je pravdivý: $p_1 \vee \neg p_2 \vee \neg p_2$, zjednoduíme na

$$\alpha_2 = p_1 \vee \neg p_2$$

Podobn to, e alespo jeden z nápis je livý, formalizujeme jako $\neg p_1 \vee \neg \neg p_2 \vee \neg \neg p_2$, po zjednoduení (rozmyslete si, pro jde o ekvivalentní výrok):

$$\alpha_3 = \neg p_1 \vee p_2$$

Výsledná teorie je tedy:

$$\begin{aligned} T &= \{\alpha_1, \alpha_2, \alpha_3\} \\ &= \{(p_1 \vee p_2 \vee p_3) \wedge (\neg p_1 \vee \neg p_2) \wedge (\neg p_1 \vee \neg p_3) \wedge (\neg p_2 \vee \neg p_3), p_1 \vee \neg p_2, \neg p_1 \vee p_2\} \end{aligned}$$

- (c) Pozdji se nauíme hledat modely pomocí tablo metody, zatím ale ‘neefektivní’ postup: Nejprve najdeme modely jednoho z axiom. Protoe první axiom je pomrn složitý, moná bude lepší zaít axiomem α_2 . (V principu bychom mohli vyzkouet postupn vech 8 model jazyka \mathbb{P} , a pro každý z nich spoíst pravdivostní hodnotu α_2 .) Dostáváme:

$$M_{\mathbb{P}}(\alpha_2) = \{(0, 0, 0), (0, 0, 1), (1, 0, 0), (1, 0, 1), (1, 1, 0), (1, 1, 1)\}$$

Nyní zjistíme, ve kterých z tchto model platí axiom α_3 :

$$M_{\mathbb{P}}(\alpha_2, \alpha_3) = \{(0, 0, 0), (0, 0, 1), (1, 1, 0), (1, 1, 1)\}$$

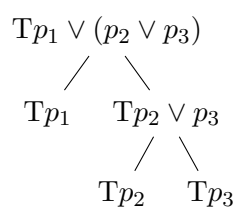
A nakonec ovíme platnost α_1 v každém z tchto 4 model:

$$M_{\mathbb{P}}(T) = M_{\mathbb{P}}(\alpha_1, \alpha_2, \alpha_3) = \{(0, 0, 1)\}$$

- (d) Pi naí volb jazyka \mathbb{P} je formalizace jednoduchá: $\varphi_1 = p_1$, $\varphi_2 = p_2$, $\varphi_3 = p_3$. Být dsledkem teorie T znamená platit v každém modelu T (pozor, v každém, ne ‘v njakém modelu’, to je astá chyba). V naem pípad má T jen jeden model, ihned vidíme, e v nm platí φ_3 a neplatí φ_1 ani φ_2 . Dsledkem T je tedy z tchto tí jen φ_3 .
- (e) Pi použití tablo metody postupujeme stejn jako v úvodní kapitole skript (Sekce 1.1.5). Abychom dokázali, e v T platí φ_3 , sestojíme tablo z teorie T , kde do koene dáme pedpoklad Fp_3 , nebo dokazujeme sporem (F znamená ‘False’, T znamená ‘True’).

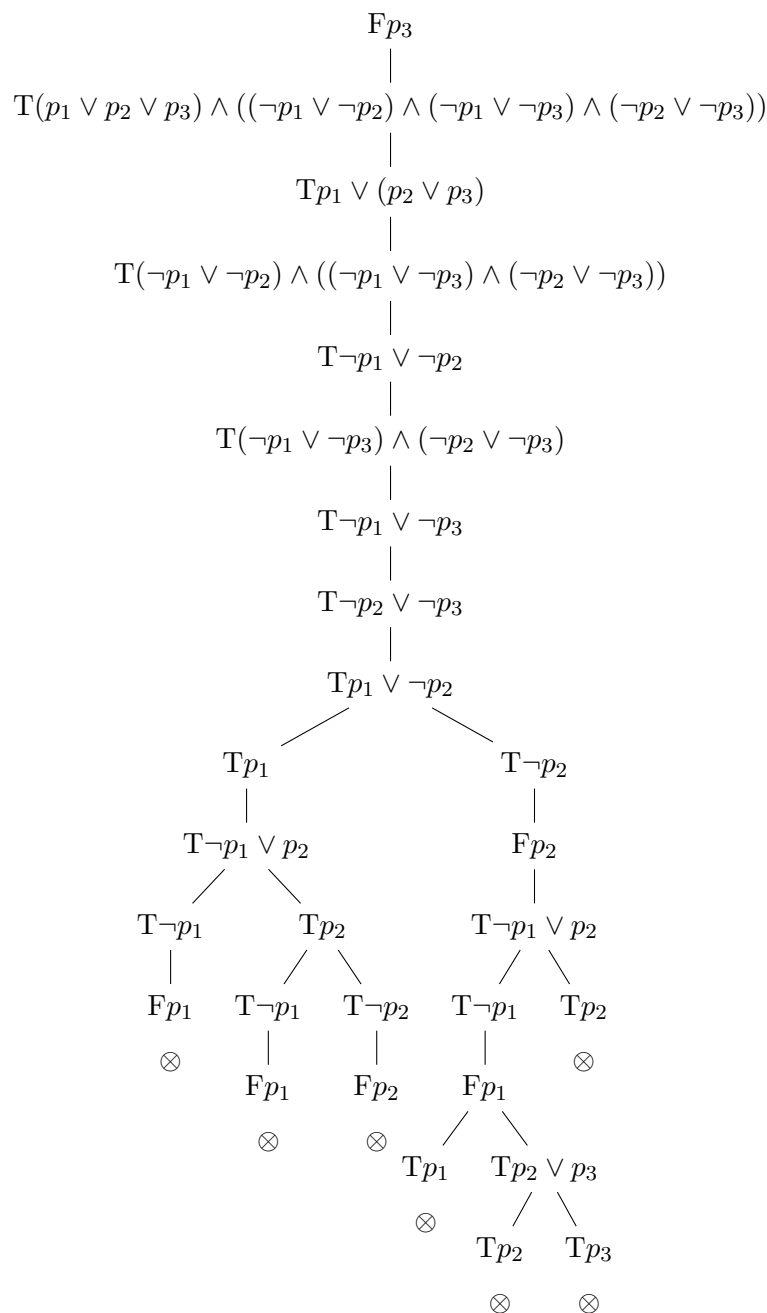
Pipomeme, e tablo rozvíjíme pipojováním pedpoklad o platnosti axiom $T\alpha_i$ ($i \in \{1, 2, 3\}$) a redukcí polook (pipojením písluných atomických tabel). Poadí, v jakém to dláme, me znan ovlivnit velikost výsledného tablo dkazu. Dobré je nejprve redukovat poloky, jejich atomická tabla se nevtví, nebo vtví, ale nkterá z vtví se ihned stane spornou. Axiomy pipojujeme a kdy jsou poteba. asto je dobré si rozmyslet, jak bychom v dkazu postupovali my, a podle toho budovat i tablo.

Vimnte si také, e nedefinujeme atomická tabla pro konjunkce resp. disjunkce tí a více výrok. (Chceme, aby kroky algoritmu byly co nejjednoduší.) Proto nap. v $Tp_1 \vee p_2 \vee p_3$ si nejprve pedstavíme vynechané závorky, $Tp_1 \vee (p_2 \vee p_3)$, a potom redukujeme ve dvou krocích pipojením Tp_1 a $Tp_2 \vee p_3$:

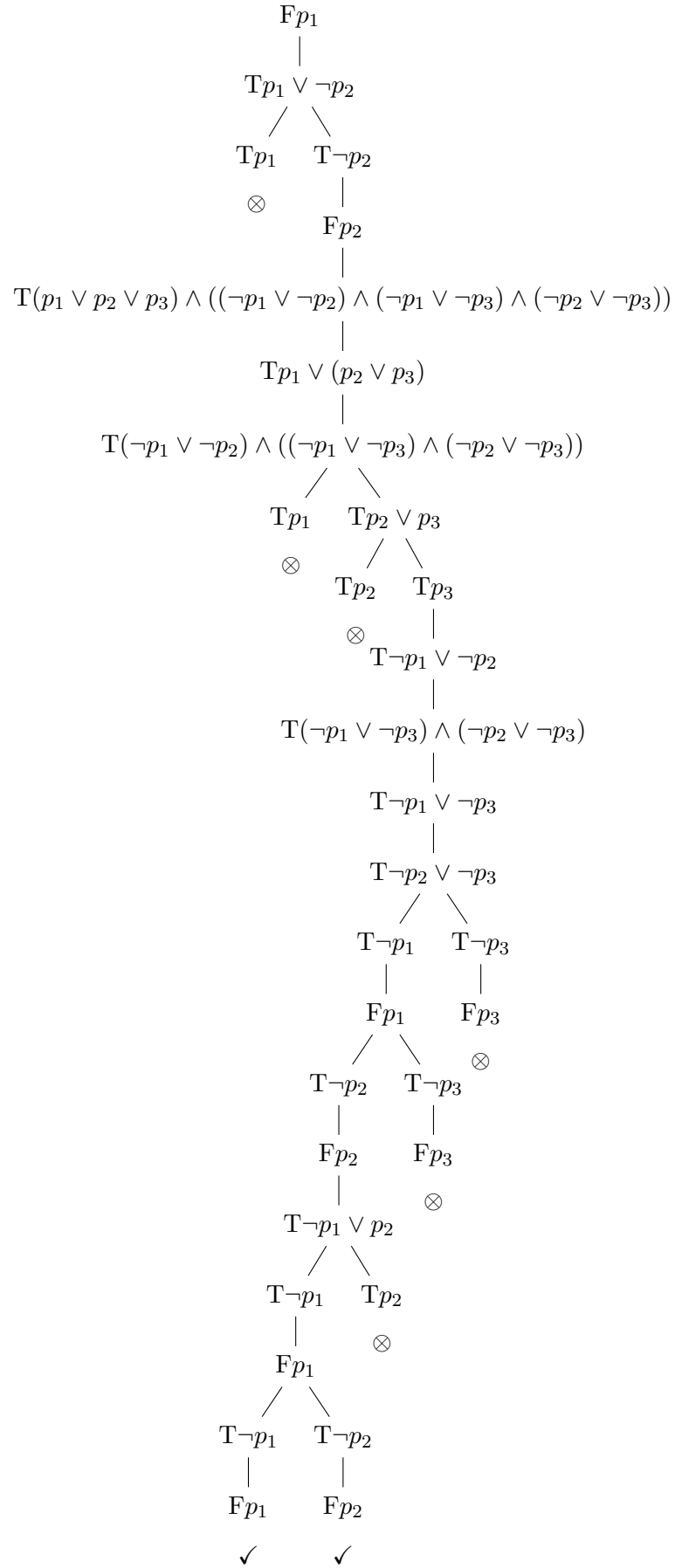
(*Jet poznamenáme, e z hlediska tablo metody by bylo trochu lepší mít místo axiomu α_1 tyi samostatné výroky, jich je konjunkcí. Tím by se konstrukce tabla zkrátila. Algoritmus si ale poradí s jakkoliv složitými axiomy.*)

Zde je jeden z mnohých tablo dkaz (\oplus označuje spornou vtev, \checkmark dokončenou bezespornou). Na první pohled me vypadat složit, ve skutečnosti ale provádíme jednoduchý algoritmus. Rozmyslete si, odkud se vzaly jednotlivé poloky, a kde vidíme atomická tabla:

Co kdybychom zkusili z teorie T dokázat p_1 , nebo p_2 ? Ukáeme pro p_1 (pro p_2 si zkuste sami). Do koene dáme poloku Fp_1 . Postupujeme obdobn, ale alespo jedna z vtví bude i po dokonení (pipojení vech axiom a redukce vech polok) bezesporná. Z bezesporných vtví lze potom vyjít protipříklad (model teorie T , ve kterém p_1 neplatí).

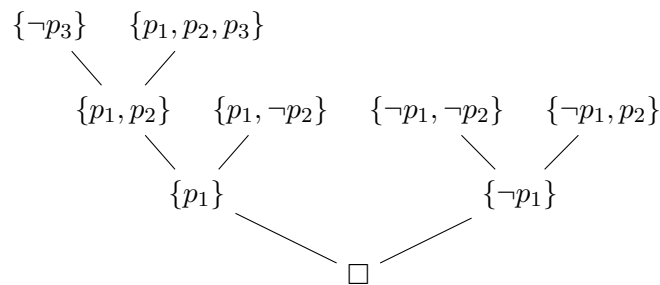
Nie je sestrojené dokonené tablo. Ovte, e jsou pouity vechny axiomy a zredukovány vechny poloky. Dostáváme dv dokonené bezesporné vtve. Podíváme se na pedpoklady o prvovýrocích, které na nich najdeme: Pro ob jsou to Fp_1 , Fp_2 , Tp_3 . To odpovídá modelu $(0, 0, 1)$, co je opravdu protipiklad: model teorie T , ve kterém neplatí p_1 .

- (f) Při použití rezoluní metody postupujeme stejně jako v úvodní kapitole skriptu, v Sekci 1.1.6. Abychom dokázali, že v T platí p_3 , přidáme k teorii T jako axiom výrok $\neg p_3$. Máme tedy $T' = \{\alpha_1, \alpha_2, \alpha_3, \neg p_3\}$. Pomocí ekvivalentních úprav převedeme do CNF (vyjádíme jako konjunkci klauzulí, tj. disjunkcí literálů), v našem případě všechny axiomy u v CNF jsou (α_1 je konjunkce tří klauzulí, ostatní jsou klauzulemi). Výsledná CNF formule v mnohnoměrném zápisu (pro přehlednost je dobré zapisovat literály v pevném pořadí):

$$S = \{\{p_1, p_2, p_3\}, \{\neg p_1, \neg p_2\}, \{\neg p_1, \neg p_3\}, \{\neg p_2, \neg p_3\}, \{p_1, \neg p_2\}, \{\neg p_1, p_2\}, \{\neg p_3\}\}$$

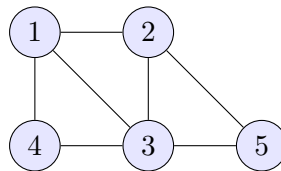
Nyní sestojíme rezoluní zamítnutí. Jak vybírat jednotlivé rezoluní kroky? Dobrou heuristikou je fakt, že kratší klauzule obsahuje více informací. Snažíme se tedy začít od nejkratších klauzulí, zde $\{\neg p_3\}$, a sledujeme, kde bychom mohli použít nově odvozené ('naučené') klauzule. Klauzule je často potřeba použít opakovaně. Zde je jedno z mnohých rezoluních zamítnutí, zakreslené ve formě rezoluního stromu:

Ověřte, že všechny listy jsou klauzule z S a všechny vnitřní vrcholy vznikly rezolucí ze svých synů. Rezoluní důkaz budeme definovat jako posloupnost klauzulí (kde klauzule jsou buď axiomy, nebo rezolventy předchozích). Takových posloupností odpovídajících našemu stromu je více, zde je jedna z mnohých:

$$\{\neg p_3\}, \{p_1, p_2, p_3\}, \{p_1, p_2\}, \{p_1, \neg p_2\}, \{p_1\}, \{\neg p_1, \neg p_2\}, \{\neg p_1, p_2\}, \{\neg p_1\}, \square$$

Problem 2. Uvame vrcholové pokrytí (vertex cover) následujícího grafu:

Chceme pro dané $k > 0$ zjistit, zda má tento graf nejvýše k -prvkové vrcholové pokrytí.

- Zvolte vhodný jazyk (množinu prvovýroků) \mathbb{P} .
- Formalizujte ve výrokové logice problém, zda graf na obrázku má nejvýše k -prvkové vrcholové pokrytí, pro pevně zvolené k . Označte výslednou teorii jako VC_k .
- Ukažte, že VC_2 nemá žádné modely, tj. graf nemá 2-prvkové vrcholové pokrytí.
- Umíte-li k tomu využít tabulovou metodu? Rozmyslete si postup.
- Umíte-li k tomu využít rezoluní metodu? Rozmyslete si postup.
- Najděte všechna 3-prvková vrcholová pokrytí.

Solution. Vrcholové pokrytí je množina vrcholů C obsahujících alespoň jeden vrchol z každé hrany.

- (a) Přírodnou volbou je jeden prvovýrok p_v pro každý vrchol $v \in V$, který popisuje, zda je $v \in C$. Máme tedy $\mathbb{P} = \{p_v \mid v \in V\} = \{p_1, p_2, p_3, p_4, p_5\}$.

- (b) Nejprve formalizujeme, e jde o vrcholové pokrytí (libovolné velikosti). Pro každou hranu $\{u, v\} \in E$ vyjádíme, e u nebo v musí být v C . Máme tedy teorii popisující všechna vrcholová pokrytí:

$$VC = \{p_u \vee p_v \mid \{u, v\} \in E, u < v\}$$

Zbývá vyjádřit, e platí nejvýše k prvovýrok, co zapíšeme jako disjunkce negací přes všechny $k + 1$ -prvkové podmnožiny vrcholů:

$$S_{\leq k} = \left\{ \bigvee_{v \in I} \neg p_v \mid I \subseteq V, |I| = k + 1 \right\}$$

Výsledná teorie tedy bude $VC_k = VC \cup S_{\leq k}$.

- (c) Pro přehlednost zde vypíšeme všechny axiomy teorie VC_2 (by to dlat nemusíme):

$$\begin{aligned} VC_2 = & \{p_1 \vee p_2, p_1 \vee p_3, p_1 \vee p_4, p_2 \vee p_3, p_2 \vee p_5, p_3 \vee p_4, p_3 \vee p_5, \\ & \neg p_1 \vee \neg p_2 \vee \neg p_3, \neg p_1 \vee \neg p_2 \vee \neg p_4, \neg p_1 \vee \neg p_2 \vee \neg p_5, \neg p_1 \vee \neg p_3 \vee \neg p_4, \neg p_1 \vee \neg p_3 \vee \neg p_5, \\ & \neg p_1 \vee \neg p_4 \vee \neg p_5, \neg p_2 \vee \neg p_3 \vee \neg p_4, \neg p_2 \vee \neg p_3 \vee \neg p_5, \neg p_2 \vee \neg p_4 \vee \neg p_5, \neg p_3 \vee \neg p_4 \vee \neg p_5\} \end{aligned}$$

Pouijeme-li ‘neefektivní’ postup, máme si například všimnout, e:

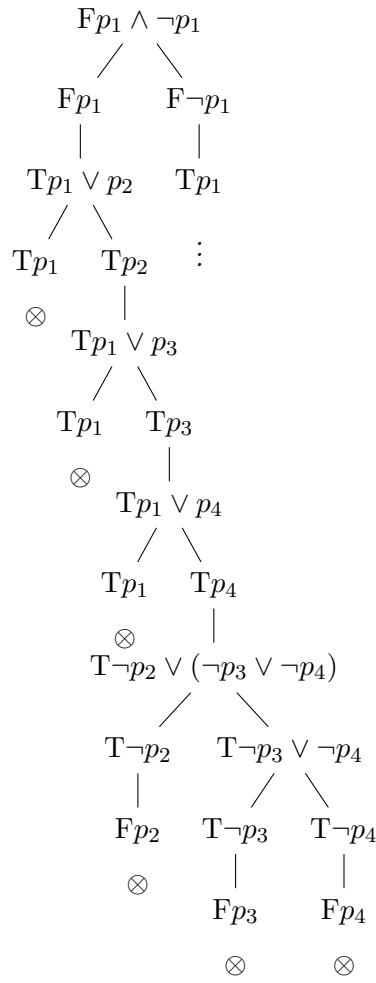
$$\begin{aligned} M(p_1 \vee p_3, p_1 \vee p_4, p_3 \vee p_4, \neg p_1 \vee \neg p_3 \vee \neg p_4) &= \{(0, a, 1, 1, b), (1, a, 0, 1, b), (1, a, 1, 0, b) \mid a, b \in \{0, 1\}\} \\ M(p_2 \vee p_3, p_2 \vee p_5, p_3 \vee p_5, \neg p_2 \vee \neg p_3 \vee \neg p_5) &= \{(a, 0, 1, b, 1), (a, 1, 0, b, 1), (a, 1, 1, b, 0) \mid a, b \in \{0, 1\}\} \end{aligned}$$

Jde o 2-prvková vrcholová pokrytí podgraf $\{1, 3, 4\}$ a $\{2, 3, 5\}$. Průnik těchto množin je

$$\{(0, 0, 1, 1, 1), (0, 1, 1, 1, 0), (1, 1, 0, 1, 1), (1, 0, 1, 0, 1), (1, 1, 1, 0, 0)\}$$

žádný z těchto modelů ale nesplňuje ostatní axiomy, nap. v prvním neplatí $\neg p_3 \vee \neg p_4 \vee \neg p_5$.

- (d) Tablo metody použijeme k důkazu, e v teorii VC_2 platí spor, tj. výrok $p_1 \wedge \neg p_1$. Ten vložíme do koene s příznakem F (‘False’), tj. dokazujeme spor, sporem. Ukážeme jen část konstrukce (levou vteví).

- (Alternativn bychom mohli pouít tablo metodu adaptovanou pımo na hledání model, do koene dát platnost prvního axiomu, a rozvíjet tablo za pidávání pedpoklad platnosti ostatních axiom: každý model musí souhlasit s nkterou vtvı, vechny nám ale vyjdou sporné.)
- (e) Vechny axiomy u jsou v CNF. Staı najít rezolunı zamıtnutı teorie VC_2 (tedy rezolunı dkaz prázdné klauzule \square), z toho plyne, e VC_2 neme mít model. Nakreslıme jen (jeden moný) rezolunı strom:

- (c) *Procházet se podél cesty není bezpečné, ale v oblasti nebyli pozorováni králíci a borůvky podél cesty jsou zralé.*
- (d) *Aby bylo procházení po cestě bezpečné, je nezbytné, ale nedostatečné, aby borůvky podél cesty nebyly zralé a králíci nebyli v oblasti pozorováni.*
- (e) *Procházení po cestě není bezpečné, kdykoli jsou borůvky podél cesty zralé a v oblasti byli pozorováni králíci.*

Problem 7. Formalizujte následující vlastnosti matematických objektů ve výrokové logice:

- (a) Pro pevně daný (konkrétní) graf G , e má perfektní párování.
- (b) Pro pevně danou ásten uspořádanou množinu, e je totálně (lineárně) uspořádaná.
- (c) Pro pevně danou ásten uspořádanou množinu, e má nejmenší prvek.

Problem 8. Pro následující výroky nakreslete strom výroku, a najděte množinu modelů:

- (a) $(p \rightarrow q) \leftrightarrow \neg(p \wedge \neg q)$
- (b) $(p \leftrightarrow q) \leftrightarrow ((p \vee q) \rightarrow (p \wedge q))$

K ZAMYLENÍ

Problem 9. Připomeňte si definici *stromu výroku*.

- (a) Dokážete podrobně, že každý výrok má jednoznačně určený strom.
- (b) Platilo by to, i kdybychom v definici výroku nahradili symboly ‘(’, ‘)’ symbolem ‘|’?
- (c) Co by se stalo, pokud bychom závorky vůbec nepsali?